

Verslag van de herfstwandeling “Stap door de vier seizoenen” in Hukkelgem, een gehucht van Dikkelvenne, deelgemeente van Gavere, Prinsdom aan de Schelde (10/10/2024)

De heren van Gavere vormden destijds een geslacht van machtige edelen. Het dorp was hét centrum van een uitgebreide baronie die in 1540 tot “prinsdom” werd verheven. Daardoor mag de gemeente Gavere sinds de 16de eeuw de titel van “Prinsdom aan de Schelde” voeren omdat Lamoraal van Egmont, heer van Zottegem en gouverneur van Vlaanderen, de door Keizer Karel verleende titel “Prins van Gavere” voor de eerste maal kreeg. Alle Gaverlingen zijn best fier op dit predicaat en de vermelding in de Vlaamse canon. Etymologisch komt de naam wel van de Germaanse term “Gauara” die moeras betekent. Dikkelvenne, één van de zes deelgemeenten, bevat veel idyllisch natuurschoon met glooiende landschappen en in haar laagvlaktes de met populieren omzoomde groene weiden. Deze unieke plek staat bekend als bronnendorp omdat een zeventigtal opwellende bronnen met natuurlijk zuiver water het decor van dit dorp typeren. De heidense Schotse prinses Christiana meerde in de 8ste eeuw na haar bekering tot het christendom aan in Dikkelvenne toen ze daar zonder water zaten. Met haar miraculeuze doortocht begonnen de gulle wateraders weer op te borrelen want overal waar ze halt hield, sprongen bronnen uit de grond waardoor ze de beschermheilige werd van dit dorpje waarvan “Hukkelgem” een mooi gehucht is, gelegen op de hoge kouter tussen het centrum van Dikkelvenne en Gavere. De oorsprong van deze naam komt van de samenvoeging van twee Germaanse begrippen: “huglia” heuvel en “heim” woning. De maand oktober is de ideale periode voor een stevige herfstwandeling. Een dertigtal leden hadden hun wandelschoenen uit de kast gehaald om een tochtje van 5 km mee te stappen. Onze uitvalbasis was brasserie “De Rooigem” waarvan de naam ver terug in de tijd zou zijn afgeleid van het Germaanse “Rauhingaheim” of woning van Rauko, de ruige kerel. We startten onze groene tocht door een ongekend stukje Gavere langsheen het Lierenbospad, dit is een trage weg enkel bestemd voor niet gemotoriseerd verkeer in het kader van de herwaardering van doorsteegjes. Iets verderop liepen we over een brugje en langsheen een wandelsluis. Vervolgens bewandelden we de “Assels”, een kronkelende veldwegeling waarvan de naam verwijst naar “hasla of hazelaar”. Wanneer we Hukkelgem naderden, doorkruisten we volop het open veld met een knooppunt van landwegen en amper vier boerderijen en drie woningen die uit het landschap oprijzen. De Ferraris-kaarten, dit zijn gedetailleerde topografische kaarten van de Oostenrijkse Nederlanden die een goed beeld van het toenmalig landschap en landgebruik schetsen, citeerden deze entiteit al in de 18de eeuw. Eén van de hofsteden werd “Scaephof” genoemd, vermoedelijk verwijzend naar een vroegere schapenboerderij. Langs de Vluchtenboerlos bereikten we stilaan ons eindpunt terwijl we nog volop genoten van de grootse beeldige uitzichten. De koffie met pannenkoeken smaakte ons allen heerlijk in brasserie “De Rooigem”, voor sommigen gevolgd door lokaal gerstenat of een ander drankje. Een Neos-wandeltocht is meer dan stappen alleen. Het is op ontdekkingstocht gaan in een prachtige natuur alsook onderweg een gezellige en leuke babbel doen onder vrienden. Soms is het ook een excuus om ergens van een zalig zoetigheidje te genieten of een delicioes streekbiertje te degusteren.

Christine, verslaggever, Marijke en Lieve, clubfotografen